

Palstateksti

Saastaiset huulet

Miten voisin pyhittää Herralle *huulteni hedelmät*? Voisiko sanani kelvata Pyhälle Jumalalle - *niin, että Hän kuuntelisi minua?* (Ps.19:15, 119:108) - Erään kerran Psalmien kirjoittaja rukoili hartaasti pyytään;

"Herra, pane minun suulleni vartija, vartio huulteni ovea. Älä salli sydämeni taipua pahaan, käydä veljeilemään väärintekijäin kanssa. Minä en halua käydä nauttimaan heidän herkkupalojaan." Ps.141:3-4[*JKR]

Niin paljon sanoja saatamme huuliltamme ilmoille, emmekä aina muista Sanan ilmoitusta; "*Missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu.*" (Snl.10:19) Kielensä hallinta ja sen "*kesyttäminen*" vaatii todella työtä ja panostusta. Kaikkein herkimmin heikkoutemme tulee näkyviin sanoistamme, koska "*sydämen kyllyydestä suu puhuu.*" (Luuk.6:45) Myös Jeesus varotti meitä "*jokaisesta turhasta sanasta.*" Joudumme niistä tiilille Jumalan edessä, (Matt.12:36) ja *voi heikkouttamme näillä alueilla!* Ilman Jumalan suurta armoa, pitkämielisyttään ja laupeuttaan, olisimme suuren tuomion alla. *Kukapa meistä ei olisi sanonut turhaa sanaa, ainoatakaan?*

Sanojemme merkitys ei ole aivan vähäpätöinen. Juuri niistä ympäröivä maailma oppii tuntemaan meidät ja viestimämme asiat. Sanoistamme meidät julistetaan vanhurskaiksi tai syyllisiksi. (Matt.12:37)

Kunpa huulemme olisivat **pyhitetyt Herralle**, Hänen tahdollaan ja tarkoituksellisen. Voisimme olla enemmän loukkaamatta ketään, ja ajatuksemme, sanamme ja tekomme olisivat täynnä vanhurskauden hedelmää.

"Rukoukseni on, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaiken käsittämisessä, niin että voisitte tutkia, mikä on parasta, ollen Kristuksen päivään saakka **puh-taat** ettekä kenellekään loukkaukseksi. Näin te Jeesuksen Kristuksen kautta olette täynnä vanhurskauden hedelmää Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi." Fil.1:9-11[*JKR]

Edelleen, samassa suussa ei pitäisi *asua kiitosta ja kirousta.* (Jaak.3:10) Tunnen suurta surua ja mielihapaa kuullessani uskovan nimeä kantavan puhuvan rivoja, ala-arvoisia sanoja, joskus jopa kirouksia ja ylipäättään halveksuvia sanoja. **Jospa osaisin varjella kieleni**, etten sallisi itseni alentua moiseen käytökseen, sillä se ei rakenna ketään.

"Mikään rietas puhe älköön lähtekö suustanne, vaan ainoastaan sellainen, mikä rakentaa, on tarpeellista ja kuulijoille mieluista." Ef.4:29[*JKR]

Ehkäpä syntisytemme ja sydämemme tila tulee parhaiten näkyviin käyttämistämme sanavalikoimista. Taitamattomana kielen käyttäjänä saan aikaan vain pahaa, surua ja mielihapaa, joka ei johda toivottuun ja hyvään lopputulokseen.

"Lepeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan. Viisaiden kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmien suu purkaa typeryyttä." Snl.15:1-2[*JKR]

- Tiedän sanan perusteella, että Jumala kutsuu erityisesti joitakin erityisesti Sanansa palvelukseen, (1.Kor.12:28, Ef.4:11) ja heidät Jumala valtuuttaa ja varustaa tähän tehtävään. Toisinaan näemme tilanteita, joissa äänessä ovat ihmiset, joilla ei ole "*puhujan lahjaa,*" vaan voimallinen tarve olla äänessä. Heidän ulosantinsa saattaa olla niin heikkoa, etteivät kuulijat pääse selville, mitä he tahtovat puhua. He luulevat ehkä, että *Jumala katoaa taivaan tuuliin, ilman heidän "höpinöitään!"* Huomaamattaan ja ylpeydessään he ovat sen tiellä, edessä ja vastuksena, jota Herra käyttäisi ja jonka Hän on kutsunut palvelusvirkaansa.

Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu, ne, jotka sanovat: "**Kielemme voimalla** me olemme väkeviä, meillä on sana hallussamme. Kukaan ei saa meitä valtaansa." Ps.12:4-5[*JKR]

Sana kehottaa nuhtelemaan, varottamaan ja kehottamaan. Nämäkin alueet eivät sovi jokaiselle. Näen, että ihminen, joka ei ole täynnä Pyhää Henkeä, armoa ja totuutta, ja joka **ei ole armoitettu** näillä alueilla, kylvää vain tuhoa, mielihapaa, eripuraa, riitoja, erimielisyyksiä ja vihamielisyyttä ihmisten parissa joille he puhuvat. *Sellaisten olisi parempi pitää suunsa kiinni ja jättää nuhteleminen taitavalle, sydämeltyään oikeamieliselle ihmiselle.*

"Hankkeet sortuvat, missä neuvonpito puuttuu, mutta ne toteutuvat, missä on runsaasti neuvonantajia. Miehellä on ilo suunsa vastauksesta, ja kuinka hyvä onkaan sana oikeaan aikaan." Snl.15:22-23[*JKR]

Missä on sinun kutsumuksesi ja armoituksesi? Toimitko väärällä paikalla estäen ihmisen, jonka Jumala olisi kutsunut tehtävään, pääsemästä sille kuuluvalle paikalle? (Fil.1:15) Käytätkö **sanallista valtaa** vain saadaksesi **itsellesi tyydytystä**, valtaa ja asemaa?

Miksi te, kuin maailmassa eläen, alistutte sellaisiin säädöksiin kuin: "Älä tartu, älä maista, älä koske!" Kaikki tällaisethan on tarkoitettu käytössä häviämään ihmisten käskyjen ja oppien mukaan! Kaikilla näillä on tosin viisauden maine **itse valitun hurskauden** ja nöyryyden vuoksi sekä siksi, että ne eivät säästä ruumista. Niillä ei kuitenkaan ole mitään arvoa, ja **niitä noudatetaan lihan tyydyttämiseksi.** Kol.2:20-23[*JKR]

- Herran pyhien kesken tällaista *paremmuuskilpailua*, itsensä parempana pitämistä ja "*herroina hallitsemista*" ei pitäisi olla. - **Analysoi ja tutki** asennettasi esimerkiksi ajatuksella: "*Hyväksynkö, että joku toinen tekisi tämän paremmin ja antaisinko paikkani hänelle, Herran nimen kirkastamisen ja kunnian tähden?*"

– Mikä saa johtaa ajatuksiani, sanojani ja tekemisiäni? Ovatko **ylpeyteni, asemani** ihmisten edessä, **maineeni**, viimeisen sanan sanominen, toisen alistaminen ja hallitseminen, oma onnistuminen ja oman pyhyiden esille tuominen tärkeämpiä seikkoja, kuin esimerkiksi **Jumalan tahto, suunnitelmat ja tarkoitukset**? – Pystytkö kyseenalaistamaan tehtäväsi? Hyväksyisitkö ajatusta, että Herralla voisi olla tehokkaampi, parempi, puhtaampi ja armoitetumpi tekijä tilallesi? – Ellet pysty, olet todennäköisesti väärällä paikalla, väärillä ja lihallisista motiiveista estäen vain Herran toimintaa seurakunnan keskellä omapäisine ajatuksinesi! – Ikään kuin sinä olisit Jumala, joka tajuat ja hallitset kaiken! – Herran Pyhässä valtakunnassa ei saa olla valtiaita, alistajia ja orjapiiskureita. Se on **rakkauden ja armon valtakunta**, jota Jeesus itse hallitsee Pyhän Henkensä voimallisessa ja armollisessa läsnäolossa. Siinä saamme jokainen tutkia itseämme, ettemme olisi vastustamassa Pyhää Henkeä omine ajatuksinemme! (Apt.7:51–53)

Mikäli pelkäämme, ettemme pääsisi **toteuttamaan kutsumustamme**, se on aivan turha pelko. **Jumala itse vaalii** kutsumustaan ja johdattaa aivan varmasti sille paikalle, mihin Hän tahtoo, - jos ei suoraan siihen kävellen, niin mutkan kautta, mutta tulet varmasti palvelemaan käyttäen kutsumustasi ja armoitustasi, jos vain kuljet sitä kohti nöyränä Herran palvelijana. Älä epäröi, vaan **heitä työsi Herran haltuun**, Hän on kyllä sen tekävä! (Ps.37:5, Snl.16:3)

Ettei sanani olisi oman viisauden ja erinomaisuuteni esille tuomista, **minun täytyy valvoa** sydämeni tilaa Herran edessä. Eihän voima ole minun synnyttämää ja minusta lähtöisin olevaa! Jumalan Voima ja kirkkaus on lähtöisin Herrasta ja sen kunnian minun tulee antaa Hänelle!

”Tämä aarre on meillä kuitenkin saviastioissa, että tuo valtava voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.” 2.Kor.4:7[*JKR]

Sanojen **päämäärä** ja niiden **vaikutukset** ovat siis tärkeämpää, kuin se, kuka on sanojana. Ylpeyttäni koetellaan siinä, miten reagoin, kun joku tekee tehtäväni paremmin. **Iloitsenko, kun Herran työ etenee** ja menestyy, vai katkeroidunko siitä, etten saa olla **päällepäsmärinä** ja ylimpänä herrana kaikessa? – Voisitko uskossa ja luottamuksessa **jättää työsi Herran haltuun**, silloinkin, kun joku toinen on suorittamassa sitä tilallasi?

Sanat meidän huulillamme, eivät ole mitenkään vähäpätöinen asia. Se on **kuin pieni tuli, joka suuren metsän sytyttää palamaan, aiheuttaen valtavat tuhot**. (Jaak.3:5) Samoin Herran Sana, oikeassa paikassa, oikeaan aikaan ja taidollisesti lausuttuina tekevät jumalaiset päämäärät mahdollisiksi, eli sen **tarkoituksellisen päämäärän toteutumisen** ihmisessä, jolle oli tarve sanoa.

”Huoli painaa alas miehen mielen, mutta hyvä sana sen ilahuttaa.” Snl.12:25[*JKR]

Oikeaa asennetta ja mieltä kuvastaa profeetta Jesajan sanat hänen palvelustehtävänsä edessä. Hän sanoi;

”Voi minua! Minä hukun. Minulla on saastaiset huulet ja asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.” Jes.6:5[*JKR]

– Hän tajusi, ettei hän ole itsessään kykenevä Herran sanojen kantajaksi ja puhumaan Hänen Pyhiä Sanojaan. Jumalan edessä ihminen tuntee saastaisuutensa ja pienuutensa. Siinä tajuaa, ettei inhimillisillä arvoilla tehdä Hänen valtakuntansa työtä. Se perustuu rakkauteen ja pyhyteen, puhtauteen ja pyyteettömyyteen. Se on vain palvelusvirka, jossa tulee **korottaa ainoastaan Luojansa kunniaa**, niin pitkälle, kuin vain kykenee.

Mikä on se sana sinun suussasi? (Room.10:8) Mikä saa sinut innostumaan ja iloitsemaan, virittäytymään kiitokseen ja tyytyväisyyteen? **Mitkä ovat turhat sanasi**, josta joutuisit vastaamaan Herran edessä? – Näitä **kyselen itseltäni aralla tunnolla**, pyytäen armoa ja näkökykyä, viisautta ja voimaa, että kykenisin yhä paremmin vaeltamaan näillä alueilla. Sanoillamme osoitamme kunnioitusta (Room.12:10), pidämme toista parempana (Fil.2:3), kiitämme ja kirosimme (Jaak.3:9). – Sanoillamme me saamme aikaan hyvää tai pahaa. Sitä on tutkittava ja löydettävä ne hetket, jolloin on **aika vaieta** ja antaa sen puhua, jolla on oikeat sanat Jumalan taivaasta.

Jesajan huulia koskettettiin näyssä alttarin hiilellä, ja hän tuli puhtaaksi. (Jes.6:7) Tämä **ennakoi kuvaa** nykyisestä **alttaristamme**, eli rukoustamme Jeesuksen Kristuksen edessä. Hänet me näemme syntiuhriina, edestämme tapettuna **viattona uhrina**. Hänen alttarilleen, ristin juurelle vuotanut Veri koskettakoon sydämiämme, huuliamme ja **puhdistakoon** kaikesta synnistä ja saastaisuudesta. (2.Kor.7:1, 2.Tim.4:18, 1.Joh.1:7,9) – Siinä on tämän päivän mahdollisuutemme yrittää uudelleen, paremmin ja puhtaammin Hänen hyvässä tahdossaan. Jeesuksen Verin turvin saat **uudistua mieleltä ja hengeltä** (Ef.4:23) ja Hänessä saat puhtauden ja pyhyiden armolahjana, ja olet kykenevä ja nöyrä palvelija Hänen elopellollaan. Silloin ei työsi ole enää omien voimainponnistelujen tulosta, etkä enää pidä tärkeänä itseäsi, vaan Jumalan suurenmoista kirkkautta ja kunniaa!

Sanat Jumalan kunniaa ja rakkaudesta, armosta ja pyhydestä tulevat yhä todellisemmiksi. – Se on polku sanoista sydämen asenteiksi ja käytännön teoiksi arkielämän keskelle. **Ole ja elä Jumalassa**, Hänen armollisien käsiensä alla, Hänen pyhyytensä ja kirkkautensa läpivalaisun alla. Se on **paras paikka** päivittää sydämensä tunteja ja suussamme olevia sanoja.

”Herra, kuka saa tulla Sinun temppeleesi, kuka asua pyhällä vuorellasi? Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, toimii oikein, puhuu totuutta sydämessään, ei panettele kielellään, ei tee toiselle pahaa eikä häpäise lähimmäistään.”

Ps.15:1-2[*JKR]

